

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Geleitgedichte

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)



ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΕΠΙ ΤΗ
ΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΝ ΚΑΙ
τὰ λοιπὰ φιλοπονηθέντων.

Ὡς περὶ λατομιῶν κρυερὸν σιότος ἐξαλείψαι,
ἢ δὲ τὰ ἡλίε παμφανόωντι κύκλω:
ἢ τοι ὁ ναυαγίας συμπληγάδας ἢ δὲ μάλειαν:
ἐκπυροφύων τιμῶν ἐννοσηαίων ἐρᾶ:
ὡς τὸ δὲ παγχάλεποι, καὶ παμμέγεδρος βαρὺ τεύχος
ὄψε ποτ' ἐκτελέσας καὶ τὸ δὲ τέρμα ἰδὼν,
χαίρων ἐγὼ: τί γε φροῦτα σοὶ ἐρενὶ χεῖρας ὄρεγνυς,
ἐξαιδῶ χεῖρας σὲ μεδέοντι θεῶ.
ὅσγε παρ' ἐλπίδας, ἢ δὲ ἰσθρ' αἴσαν, πνδύμα μένος τὲ
καὶ ῥώμην μόχθων κρείττονα δῶκεν ἐμοί.
εἶτά σοι, αὐγέσῃ, πόλις ἱμερόεαλ, ὀφείλειν
τῆ δ' ἐργασίων εἰνεχά φημι χεῖρει:
ὅτι μοι αὐτάρκη βίοτον πόρες, ἢ δὲ ἐνέδωκας
καίρων, ἀφραγμοσυῆς λαβῆν ἀοιδῶν πόλις.
Σὸν κλέος ὅστιν, ἐμοὶ κλέος εἶπὶ πόρησεν ἀπόλλων:
εἶπὶ χροῆς χεῖριτων, εἶπὶ ὁ Πιερίδων.
εἰ γὰρ ἐγὼ πεινῆ, δεδιμημένος ἐδὲ πόνοισιν
αἶ ποτε παλλαδίων ἀθλ' ἐνόμισα λόγων.
νυῦ δὲ ὁ αἰταίρων φροῦτα, πφροῦμένος ἀθλων:
ἐκέτ' (ἐφροῦρος ἐὼν) δῦμι δὲ ἐγὼ γε πάλιν.
ἐκ' ἐπὶ βασκανίης ἀλέγω, σῶματός τε δυσσηχῆς:
ὀφθόνος ἰοβόλοισι μὴ με βέλεσι βάλῃ.
ἀσκοπα τῶς δὲ σφῆς, ὡ ζώϊλοι: κούδε φαρέξαν:
τύξα βαλῶν, πυρὶ δ' ἐς ὄπλα φέροντα κήλιω.
ἀλλὰ σὺ δῖσεβίης, καὶ ὀπισκοπίης ταλαέργη
κλήσιν ἔχων σεμνίω, ὦν μεγαλεργὸς ἀήρ:
ἀξίος ἀθλα φέρειν χεῖριτων ἔθ' ὁ πολλὰ μογήσας
πολλαῖς σὺν δαπάναις, φροῦντίσιν, ὄρη πνίαις.
ἐξετύπωσας ἰσθρ' μεγέθη βίβλων, ἀφροπέεσσι
γραμμῶσι, καὶ χάρταις, καὶ φροῦπίδεσσι σφαιῖς.
Σὸν κλέος ὑμνήσασιν ὅσοις τίω ἀτθίδα μήσαν
θύμβριδι συζῶξαι καὶ κικερόφι φίλον.
καὶ ποτὲ τις φαιήκεν, εἰμῶς χεῖριτων ἀρεαθεῖς,
ὄλβιε τῆ καμάτων βόλφιε, ζῆδι μάκρη.

Gratula-
tio pera-
di ope-
ris.

Gratiarū
actio Deo
Augusta-
ne repu-
blicæ &
Eusebio
Episcopo

Significat;
se obtre-
ctiores
cōtemne-
re.

Sperat, ho-
mines stu-
diosos, &
typogra-
phos, & si-
bi gratiā
habituos.



ELOQVENTIAM NON E' SCRIPTIS
ORATORVM ÆSTIMANDAM ESSE: QVÆ
VELVTI SIMVLACRA SINT VIVORVM
corporum: multoque minùs è conuersionibus,
simulacrorum vmbriis.

*Q*uæ fuit in viui Demosthenis ore facultas:
Qui vigor: hunc nunquam littera manca dabit.
Ipsius vt manibus Demosthenis edita voluas
Scripta: nihil solidi, vile cadauer habes.
Omnia pressa iacent: non vis, non spiritus illis
Viuus inest: species quantulacunque manet.
Hanc vel Tullius in Latios si duceret agros:
Parte tamen decoris sit caritura sui.
Nunc quàm Palladia Roma distatis Athenæ:
Tam procul vtraque Rhætia nostra fugit.
Pinxit Alexandri faciem viuientis Apelles:
Mentis at effigiem pingere nemo potest.
Nemo potest voces varias vultusque decentes
Pingere: nec motus fingere multiplices.
Non ego tentarim demens, quod fugit Apellem.
Cur tentem, quod nec Tullius ipse dedit?
Fixa loco simulacra manent, immotaque perstant:
Sine ea ficta probas, siue ea picta placent.
Sin nouus existet quis Dædalus, hæc quoque pennis,
Aeris in campos, qui vehat: Euge, placet.
Hoc quicunque potes (si quis potes omnia) presta:
Cedo locum: victus lampada trado tibi.

RANA ÆSOPICA.

Vasto rana boui, exiguo dum corpore certat:
Filius huic sapiens, Desine mater, ait.
Dirumpere prius: te nosce: negata relinque:
Nam tumor exitium mox feret iste tibi.
Fabula quò tendit: Demosthenis emulus excors
Qui sudet: aquet vti paruula rana bouem.